

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/280/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612222002
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612222002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Ladislava Duditša v právnej veci žalobcu: LITIGO, s.r.o., so sídlom v Brne, Příkop 4, Česká republika, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Bc. Martinom Kulhánekem, Ph.D, advokátom so sídlom v Bratislave, Ventúrska 14, proti žalovanému: J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Y. Q. T., S. XX, v konaní o zaplatenie 1.022,- Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.02.2013 č.k. 9C/15/2013-26 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o lehote na plnenie prisúdenej povinnosti.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.044,- Kč s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne od 20.01.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu vo výške 37,33 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti, čo do výšky úroku z omeškania, návrh zamietol.

Súd prvého stupňa aplikujúc článok 2 ods. 1, 2 Nariadenia rady (ES) 44/2001 uzavrel, že v prejednávanej veci je daná právomoc súdu vo veci konať a pri posúdení vzájomného vzťahu medzi účastníkmi konania v zmysle článku 5 ods. 2 Nariadenia rady (ES) 593/2008 je rozhodným právom právo Českej republiky. Po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 760 Obč. zákonníka, platného v Českej republike, § 3 ods. 1, 2, § 7 ods. 6 vyhl. č. 175/2000 Sb. o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu, § 37 ods. 4 písm. d/, ods. 6 zák. č. 266/1994 Sb. o dráhach, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a § 1 nar. č. 142/1994 Sb., ktorým se stanoví výše úroku z prodlení a poplatku z prodlení podle Obč. zákonníka a ktorým sa stanoví minimální výše nákladů spojených s uplatňováním pohledávky a uzavrel, že v konaní žalobca preukázal, že žalovaný dvakrát použil dopravný prostriedok jeho právneho predchodcu bez platného cestovného lístka, čím porušil prepravný poriadok, pričom prirážku a cestovné nezaplatil na mieste. Prirážku neuhradil ani pôvodnému veriteľovi a ani postupníkovi - žalobcovi, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalovanú sumu spolu s úrokmi z omeškania tak, ako vyplýva z výrokovkej časti rozsudku. Úrok z omeškania žalobcovi priznal od 20.01.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí 30-dňovej lehoty, počas ktorej mal žalovaný dlžnú čiastku uhradiť. Výšku úroku z omeškania odvodil z repo sadzby ČNB, ktorá v čase omeškania predstavovala 0,75 %, a tie priznal vo výške 7,75 %. V zvyšnej časti (čo do výšky uplatneného úroku z omeškania) návrh z týchto dôvodov zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. Žalobca mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, čo do uplatnenej výšky úrokov z omeškania, preto uzavrel, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 74,65 eur pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 58,15 eur (prevzatie a príprava zastupovania, podanie návrhu na začatie konania) 2x 16,60 eur, 2 x režijný paušál po 7,63 eur a 20 % DPH vo výške 9,69 eur. S poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a výšku uplatnenej istiny trovy žalobcu krátil na polovicu, t.j. na sumu 37,33 eur a na ich úhradu zaviazal žalovaného. Žalovanému nepovolil zaplatať dlžnej istiny v splátkach poukazujúc na to, že samotným žalovaným bolo oznámené, že odišiel za prácou do zahraničia, teda je predpoklad, že bude mať finančné prostriedky na úhradu dlhu.

Proti tomuto rozsudku, a to len voči výroku o lehote na plnenie prisúdenej povinnosti v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a odvolaciemu súdu navrhol, aby mu uložil prisúdenú povinnosť uhradiť v splátkach. V dôvodoch odvolania požiadal o povolenie uhradiť prisúdenú povinnosť v splátkach, nakoľko toho času je nezamestnaný, vedený na úrade práce ako žiadateľ o prácu, poberá dávku v nezamestnanosti vo výške 62,- eur, z ktorej uhrádza 32,- eur titulom výživného na dieťa. Jeho finančné možnosti mu preto neumožňujú uhradiť uloženú povinnosť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Odvolaním žalovaného bol napadnutý len výrok o lehote na plnenie prisúdenej povinnosti a tak výrok rozsudku, ktorým žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 2.044,- Kč s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne od 20.01.2012 do zaplataenia a nahradiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu vo výške 37,33 eur nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.) a nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu.

Krajský súd v Košiciach verejne vyhlásil rozsudok dňa 27.02.2014 o 10.05 hodine v pojednávacej miestnosti číslo dverí 221/III. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.02.2014 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutom výroku o lehote na plnenie prisúdenej povinnosti vecne správny, preto ho odvolací súd zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie so splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd prvého stupňa v súvislosti so stanovením troj-dňovej lehoty od právoplatnosti rozsudku žalovanému na splnenie prisúdenej povinnosti uviedol, že v prejednávacom prípade nie je namieste povoliť žalovanému plnenie prisúdenej povinnosti uhradiť v splátkach, keďže z oznámenia žalovaného vyplynulo, že odišiel za prácou do zahraničia, z čoho vyvodil, že bude mať finančné prostriedky na úhradu dlhu.

Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie je na mieste určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach, a to ani s prihliadnutím na odvolacie námietky žalovaného.

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že toho času je nezamestnaný a že poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 62,- eur, z ktorej uhrádza výživné na dieťa vo výške 32,- eur nejde o dôvody, ktoré by mohli ovplyvniť súdom prvého stupňa stanovenú lehotu na plnenie troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzajúc z nepriaznivých finančných možností žalovaného nie je totiž možné stanoviť súdom splátky takým spôsobom, aby nedošlo k ohrozeniu jeho výživy. Navyše ani samotný žalovaný nenavrhol výšku splátok, ktoré je schopný mesačne uhrádzať. Záver súdu prvého stupňa o budúcich možných zárobkových pomeroch na strane žalovaného je len hypotetický. Z týchto dôvodov otázka schopnosti žalovaného uhradiť prisúdenú pohľadávku žalobcovi bude v prípade, pokiaľ túto neuhradí dobrovoľne, až vecou prípadného exekučného konania.

Trojdnňová lehota na splnenie povinnosti uložená v rozsudku je stanovená zákonom, preto jej uplatnenie v rozhodnutí súdu nie je treba zdôvodňovať a zisťovať jej primeranosť v konkrétnom prípade.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o lehote na plnenie prisúdenej povinnosti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konanie bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu jeho trov a žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, ani si ich neuplatnil, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.